

Ross-van Dorp

lijdt en je helemaal niets kunt doen. De staatssecretaris gaat overleg voeren met de KNMG. Wordt daarbij ook gesproken over een externe controle? Momenteel is er de eigen medische controle. Zijn er aanwijzingen dat die eigen medische controle en ethiek op dit moment onvoldoende is en dat er aanleiding is om dat nog eens extern te controleren? Mijn fractie is erop tegen dat wordt overgegaan tot een verdere jurisdisering of het vastleggen van allerlei regels hiervoor.

Staatssecretaris **Ross-van Dorp**: Daar zijn nog geen specifieke aanwijzingen voor. Uiteraard ben ik bereid de overwegingen van mevrouw Griffith mee te nemen in het gesprek.

De heer **Ormel** (CDA): Het verbaast mij enigszins dat de heer Rouvoet dit onderwerp nu aan de orde stelt, omdat wij exact een jaar geleden met de heer Rouvoet en de heer Van der Vlies vragen over terminale sedatie aan de staatssecretaris gesteld hebben. Maar dit terzijde.

Voorzitter. De wens van de patiënt behoort leidend te zijn voor het medisch handelen. Als de stervende patiënt de wens te kennen geeft dat hij geen pijn wil lijden en dat tot gevolg heeft dat zijn bewustzijn dusdanig verlaagd wordt dat hij geen contact meer kan hebben met zijn omgeving tot de dood erop volgt, is het dan niet noodzakelijk dat duidelijk is dat de patiënt vrijwillig en weloverwogen tot die wens gekomen is? Zou dan niet een tweede consult van een arts verplicht moeten worden gesteld? Dat is in het belang van de patiënt maar ook in het belang van de zorgverlener.

Staatssecretaris **Ross-van Dorp**: Het feit dat de patiënt toestemming moet geven ligt besloten in de Wet geneeskundige behandelingsovereenkomsten. Het gaat hier om normaal medisch handelen. De patiënt zal een gesprek moeten hebben over de behandeling en de mogelijke consequenties daarvan. Ik wil niet zover gaan dat binnen de Wet geneeskundige behandelingsovereenkomsten er altijd sprake zou moeten zijn van een tweede consult. Dat lijkt mij binnen deze wet ver voeren. Ik ben echter graag bereid om erover na te denken hoe aan deze praktijk zo zorgvuldig mogelijk vormgegeven kan worden. Mocht de

beroepsgroep daar nog aanvullende gedachten over hebben, dan zullen wij natuurlijk nagaan of die in eventuele richtsnoeren kunnen worden meegenomen. Ik hoop dat de beroepsgroep daar goede suggesties voor doet.

De heer **Van der Vlies** (SGP): De opvatting van de SGP-fractie over levensbeëindigend handelen op verzoek is bekend. Wij hebben daar principiële bezwaren tegen. Gelukkig is de palliatieve zorg goed in ontwikkeling. Daar zijn wij dankbaar voor. Wat dat betreft moeten wij alert blijven en alles doen wat in ons vermogen ligt. Ik mis in de opsomming palliatieve zorg, terminale sedatie en euthanasie nog een begrip waarvoor ik aandacht vraag van de staatssecretaris, ook met het oog op de regeringsreactie op de evaluatie. Ik doel op het begrip versterven. Tussen deze vier begrippen zijn verschillen. Ik zou graag zien dat dit zeer zorgvuldig wordt beschreven. Juist in de aanpak van versterven ziet de SGP-fractie goede mogelijkheden om mensen niet uit handen te leggen en tegelijkertijd op natuurlijke wijze het einde van het leven te doen ondergaan.

Staatssecretaris **Ross-van Dorp**: Voorzitter. Ik zeg de heer Van der Vlies toe dat ook het begrip versterven meegenomen zal worden in de kabinetsreactie, zodat het beeld compleet is en verantwoordelijkheden helder benoemd zullen worden.

Vragen van het lid De Wit aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over **het besluit van het kabinet om cao's waarin loonstijgingen worden afgesproken niet langer algemeen verbindend te verklaren**.

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Na afloop van het kabinetsberaad zei minister Zalm vrijdagavond dat het kabinet besloten had, bedrijfstakgebonden cao's waarin loonstijgingen voorkomen, niet algemeen verbindend te verklaren. Sprak minister Zalm bij die gelegenheid namens het kabinet? Is er inderdaad een kabinetsbesluit?

De reacties waren niet mis. De vakbonden waren en zijn woedend.

Werkgeversorganisaties vinden het buitengewoon onverstandig dat het kabinet dit besluit heeft genomen. Immers, het tast de arbeidsverhoudingen aan en het is slecht voor de economie. Bovendien leidt het volgens de vakbeweging tot een oorlogsverklaring van het kabinet aan de werknemers en de vakbonden.

Niet algemeen verbindend verklaren betekent in feite dat er een jungle ontstaat in de arbeidsverhoudingen. Werkgevers en werknemers zullen steeds meer individueel moeten onderhandelen over het loon. Het gevolg is dat het recht van de sterkste zal gelden. De jungle dus. Acht de minister dit wenselijk? Ziet hij het ook zo? Is hij van mening dat als niet algemeen verbindend verklaard wordt, het algemeen belang waarvoor het kabinet zegt te staan hiermee gediend wordt?

□

Minister **De Geus**: Voorzitter. Afgelopen vrijdag heeft het kabinet zich gebogen over de uitkomsten van het voorjaarsoverleg.

In de eerste plaats moeten wij er serieus rekening mee houden dat de vakbeweging op het punt van de bovenwettelijke aanvullingen in het tweede ziektejaar zich niet zal houden aan de eerdere afspraak en dus niet vrijwillig zal meewerken aan de afschaffing van bovenwettelijke uitkeringen in het tweede ziektejaar. Daarom bestaat het voornemen om in samenhang met de nieuwe WAO die bovenwettelijke aanvullingen in het tweede ziektejaar in de cao's buiten de algemeenverbindendverklaring te houden.

In de tweede plaats zullen wij in samenhang met het voorgenomen pakket VUT en prepensioenen op termijn VUT-regelingen in de cao's niet meer algemeen verbindend verklaren en prepensioenregelingen niet meer verplicht stellen.

In de derde plaats noem ik de loonafspraken, het meest in het oog springende punt van afgelopen vrijdag. Daarvoor moet ik eerst citeren wat in het Hoofdlijnenakkoord is vastgelegd. Daar staat: "het algemeen verbindend verklaren van cao's wordt niet ter discussie gesteld, ervan uitgaande dat de sociale partners de verantwoordelijkheid nemen om in de Stichting van de Arbeid goede afspraken te maken en deze na te komen."

De Geus

Dat is dus niks nieuws, want die afspraak om tot een nullijn te komen, beschouwen wij als een goede afspraak in de zin van het Hoofdlijnenakkoord. Dat betekent dat wij na ommekomst van de referenda onder de vakbondsleden en het daarop volgende besluit van de Stichting van de Arbeid pas zullen weten of het najaarsakkoord in stand blijft en of men de afspraken nakomt of niet.

Wij hebben afgelopen vrijdag besloten om het al of niet inzetten van het AVV-instrument bij loonstijgingen afhankelijk te stellen van de vraag of het najaarsakkoord in stand blijft en nagekomen wordt. Wij zullen dat over enkele weken weten. Met het oog daarop heeft het kabinet besloten om de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid te vragen een eventuele inzet van het AVV-instrument voor te bereiden en te bezien hoe dit juridisch en bestuurlijk mogelijk is.

De heer **De Wit** (SP): Dat betekent iets anders dan na afloop van het kabinetsberaad is meegedeeld. De mededeling was toen dat het kabinet had besloten, de cao's waarin loonstijgingen voorkomen niet algemeen verbindend te verklaren. Begrijp ik de minister goed dat eerst wordt afgewacht wat de uitkomst is van de besprekingen van de referenda onder de achterban van de vakbonden?

Minister **De Geus**: Niet helemaal. Ik heb ook aangegeven dat wij dan weten of het akkoord in stand blijft. Het is mogelijk dat in de tussentijd het akkoord door gedrag geschonden wordt. Als een cao wordt afgesloten die al in strijd is met het akkoord, zijn wij al heel snel aan een punt dat wij de inzet van het AVV-instrument serieus aan de orde zullen stellen.

De heer **De Wit** (SP): Heeft het kabinet nu wel of niet besloten om over te gaan tot het niet algemeen verbindend verklaren van cao's waarin loonstijgingen voorkomen? Of wacht het kabinet de ontwikkelingen af om pas dan een besluit te nemen? Als dat zo is, heeft de vice-premier na afloop van het kabinetsberaad voor zijn beurt gesproken.

Minister **De Geus**: De vice-premier heeft na het kabinetsberaad gezegd dat het kabinet heeft besloten om het

instrument van de algemeen-verbindendverklaring zo nodig te hanteren in het geval van ongewenste loonstijgingen. De vraag of er sprake is van ongewenste loonstijgingen, is pas aan de orde als wij weten of het najaarsakkoord in stand blijft en wordt nageleefd.

De heer **De Wit** (SP): Is de minister het met mij eens dat door een dergelijke verklaring na afloop van het kabinetsberaad de werkgevers en werknemers onder druk worden gezet? Leidt het niet algemeen verbindend verklaren op de schaal waarop het kabinet het mogelijk gaat doen niet tot arbeidsonrust, tot een jungle waar het recht van de sterkste geldt? De minister weet ook waar individuele onderhandelingen over lonen op uit kunnen draaien. De werknemers dreigen het onderspit te delven. Is arbeidsonrust het algemene belang waar de minister voor staat?

Minister **De Geus**: Voorzover onder druk zetten heilzaam is, is daar natuurlijk niets op tegen. In het Hoofdlijnenakkoord staat dat het instrument van het algemeen verbindend verklaren niet ter discussie wordt gesteld, ervan uitgaande dat de sociale partners de verantwoordelijkheid nemen om in de Stichting van de Arbeid goede afspraken te maken en ook na te komen. Iedereen die dit stuk onder zijn hoofdkussen heeft, weet precies wat er gaat gebeuren als die afspraken niet worden nagekomen. In die zin is er geen sprake van onder druk zetten. Het is hooguit in herinnering roepen.

De heer **De Wit** (SP): Het is natuurlijk wel op een bepaald moment gezegd.

Minister **De Geus**: Ik heb het vorige week ook gezegd en ik pretendeerde toen niet dat het vreselijk nieuw was. De heer De Wit vroeg verder of het kabinet begrijpt dat het enige onrust zal opleveren. Wat is echter in het belang van de werknemers? Een loonmatiging die de mogelijkheid van banengroei in zich bergt? Of moeten om de lieve vrede wil de afgesproken loonstijgingen worden opgelegd waardoor werkgelegenheids-groei wordt geblokkeerd? Die rust doet mij te veel denken aan de muffigheid van het in stand houden van heilloze en verrotte afspraken.

De heer **Douma** (PvdA): Het feit dat het sociaal overleg momenteel in het slop zit, is een ernstige zaak. In Nederland hebben wij een 50-jarige traditie van het algemeen verbindend verklaren van cao's en dat is ons tot nu toe goed bevallen. Sociale partners en regering nemen immers samen verantwoordelijkheid voor de inrichting van de arbeidsverhoudingen. Er zijn in dat kader allerlei goede maatregelen genomen in de sfeer van inschakeling van werkzoekenden, kinderopvang enz. In het sociaal overleg is men het niet met elkaar eens kunnen worden $\pm$ in de beste families komt wel eens ruzie voor $\pm$ maar moet dat er ook toe leiden dat het mes op tafel komt en men het overleg laat escaleren? Dat dreigt nu te gebeuren. Deze beschadiging van de verhouding tussen sociale partners zal haar schaduwen vele jaren vooruit werpen. Vindt de minister dit niet een veel te zwaar middel? Hij zegt dat er niets nieuws onder de zon is en dat hij gewoon het regeerakkoord uitvoert. Er gebeurt echter wel wat nieuws, want hij uit het dreigement aan de sociale partners dat belangrijke cao's niet meer algemeen verbindend worden verklaard. Is dit het moment om dat soort dreigementen te uiten? Is het niet beter om uw collega Zalm een beetje te temperen? Lijkt het u niet beter om het sociaal overleg zo snel mogelijk vlot te trekken en dit onzalige voorstel in te trekken?

Minister **De Geus**: U doet nu net alsof wij dit opeens op tafel hebben gelegd. Het kabinet doet niets meer of minder dan wat de Kamer heeft opgedragen. De Kamer heeft het regeerakkoord tenslotte geaccordeerd.

De heer **Douma** (PvdA): Niet met onze instemming overigens!

Minister **De Geus**: Zullen wij afspreken dat wij voor dit soort zaken naar de meerderheid van de Kamer luisteren? Er is afgesproken dat het algemeen verbindend wordt gesteld, ervan uitgaande dat er verstandig mee wordt omgegaan. U mag dus rekenen op een toetsende rol van de overheid. Dat is echt niets nieuws.

U hebt gezegd dat sociale partners dat als onaangenaam ervaren. Dat begrijp ik wel, maar dat heeft

De Geus

natuurlijk alles te maken met het enorme belang van loonmatiging en overigens ook van andere zaken. De wet is inderdaad van 1937. Die wet is nu 67 jaar oud en dat is wat mij betreft helemaal geen leeftijd om met pensioen te gaan. In het regeerakkoord staat dat de regering ervan uitgaat dat er verstandig mee wordt omgegaan. Op het moment dat het punt wordt bereikt waarop wij dat moeten toetsen, zijn wij gehouden om dat te toetsen.

De heer **Bakker** (D66): U hebt terecht gezegd "in strijd met de wet" of "in strijd met het algemeen belang". In die gevallen biedt de wet u de mogelijkheid om niet algemeen verbindend te verklaren. Dat doet natuurlijk de vraag rijzen wat het algemeen belang is. Tot dusver is altijd besloten dat het het algemeen belang is om de lieve vrede te dienen. Ik spreek mijn waardering uit voor de intenties van het kabinet om het algemeen belang echt in te vullen. Bent u het met mij eens dat in deze arena, dus het kabinet in samenspraak met de Kamer, wordt vastgesteld wat het algemeen belang is? Dat moet dan wel gebeuren met het oog op de gehele economie en de gehele arbeidsmarkt en niet alleen met het oog op een deel van de arbeidsmarkt, de georganiseerden op de arbeidsmarkt. Er moet ook rekening gehouden worden met de ongeorganiseerden op de arbeidsmarkt en de werklozen. Is het met het oog op de goede verhoudingen niet verstandig om van tevoren in een toetsingskader aan te geven op welke punten het kabinet het algemeen belang zal gaan toetsen bij de totstandkoming van cao's?

Minister **De Geus**: Ik heb net ook al iets gezegd over de bovenwettelijke uitkering in het tweede ziektejaar en over de VUT- en prepensioenregelingen die in strijd zijn met wat de Kamer wenselijk acht. Dan heb ik het nog niet over de loonstijgingen die de werkgelegenheidsgroei tegenwerken en afwijken van de nullijn die wij in de collectieve sector en bij de uitkering hanteren.

Over de invulling van het begrip "algemeen belang" kunnen Kamer en kabinet altijd met elkaar van gedachten wisselen. Dat lijkt mij prima. De Kamer kan over alles spreken wat de regering besluit. Ik heb alleen maar gezegd dat het nu nog niet het juiste moment daarvoor

is. Dat moment is pas aangebroken nadat de Stichting van de Arbeid op 25 juni in een extra bestuursvergadering heeft besloten of zij het najaarsakkoord in stand zal houden.

De heer **Bakker** (D66): Over het algemeen belang heb ik opgemerkt dat het in beginsel aan de volksvertegenwoordiging en het kabinet moet worden overgelaten om vast te stellen wat het algemeen belang is en niet aan wie dan ook buiten in de polder.

Minister **De Geus**: Het algemeen belang hoort thuis bij regering en volksvertegenwoordiging.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Dit kabinet is alweer op de verkeerde weg. De minister weet wel dat de fractie van GroenLinks dat vindt, maar nieuw is dat zijn allerbeste vrienden in dit land, de werkgevers, deze keer ook vinden dat deze minister heel onhandig bezig is. Ik zal een kleine bloemlezing uit de reacties geven: dit is contraproductief, het is zelfs semi-puberaal en het getuigt niet van de opperste wijsheid. Kortom, het is gewoon dom wat dit kabinet doet. Wat vindt de minister er nou van dat zelfs zijn grootste vrienden tegen dit voornemen van het kabinet zijn?

Mijn tweede vraag is: gooit het kabinet hiermee niet in feite al de handdoek in de ring? Het voorjaarsoverleg is mislukt en dan gooit het kabinet er maar een nieuw dreigement tegenaan. Het kabinet trekt er dus zelf definitief de stekker uit, terwijl dat vorige week nog niet werd bevestigd door de minister van SZW en de minister-president.

Ten slotte zal ik graag van mevrouw Verburg horen hoe de CDA-fractie deze bom onder het poldermodel beoordeelt. Steunt mevrouw Verburg deze minister, of vindt zij met ons dat deze minister echt veel te hard van stapel loopt?

Minister **De Geus**: Voorzitter. Ik moet eerst iets rechtzetten over mijn vriendenkring: mijn grootste vrienden zitten hier in de Kamer, niet bij werkgevers. De werkgeversorganisaties hebben enigszins negatief gereageerd, zoals de heer Vendrik heeft aangegeven. Ik begrijp dat heel goed, want het bestaansrecht van werkgeversorganisaties is onder andere het afsluiten van dit soort regelingen. Als er door het enkele

feit dat je je lidmaatschap van een werkgeversorganisatie opzegt, een mogelijkheid ontstaat om andere arbeidsvoorwaarden te maken, legt dat enige druk op werkgeversorganisaties. De vraag is nog of die druk heilzaam of heilloos is, maar als een afspraak een ongewenste loonstijging inhoudt, denken wij dat die druk in dat geval heilzaam zal zijn. Dat laat het belang van de werkgeversorganisaties onverlet om zoveel mogelijk het instrument van het algemeen verbindend verklaren in stand te houden.

Verder wil ik, voor alle helderheid, gezegd hebben dat het kabinet wat betreft het hanteren van het instrument van het algemeen verbindend verklaren voor de lonen eerst afwacht of werkgevers en werknemers hun afspraak in stand houden. Vervolgens zullen wij bezien of die afspraak ook nagekomen wordt.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Voorzitter. Het algemeen verbindend verklaren is een belangrijk instrument in handen van de regering c.q. de minister van SZW. Daar moet behoedzaam en zorgvuldig mee omgegaan worden. Ik heb de minister nu de afgelopen twintig minuten gehoord, en stel vast dat hij dit instrument ook uiterst zorgvuldig hanteert. Hij geeft aan dat hij nu niet aan zet is, maar dat de sociale partners er wel recht op hebben om te weten wat de grenzen van dit kabinet zijn. Ik vind dat de minister van SZW dat helder heeft aangegeven en wij steunen hem in deze lijn.

De heer **Weekers** (VVD): Voorzitter. Als de polder failliet lijkt te zijn, is het belangrijk dat het primaat terugkomt bij de politiek en het kabinet sterk en doortastend aan besluitvorming toekomt. De minister heeft zojuist gezegd dat de Wet AVV 67 jaar oud is en nog niet aan pensioen toe is, maar wij moeten wel constateren dat jarenlang de fut eruit was. Dat is met die leeftijd ook niet zo verwonderlijk. Ik roep het kabinet dan ook op om snelheid te betrachten en niet de zaak nog verder voor zich uit te schuiven. Ik hoor dat het kabinet, in tegenstelling tot vorige week, weer tot 25 juni wil wachten met nadere besluitvorming.

Daarnaast heb ik nog een concrete vraag: is het kabinet bereid om de cao's die vanaf nu worden voorgesteld om algemeen verbindend te

De Geus

worden verklaard, ook vanaf nu te screenen op de vraag of de cao strijdig is met het kabinetsbeleid en of de tweejarige nullijn zoals die is afgesproken in het najaarsakkoord, al dan niet wordt gefrustreerd?

Minister **De Geus**: Voorzitter. Er lijkt een misverstand te zijn. Ik heb niet aangegeven dat het kabinet afgelopen vrijdag heeft besloten om de zaak op zijn beloop te laten. Wel heb ik aangegeven dat de effectivering van het politieke punt, dus het eventueel daadwerkelijk niet algemeen verbindend verklaren, pas aan de orde is op het moment dat afspraken uit het najaarsakkoord geschonden worden, of dat het hele akkoord verdwijnt. In die zin zit er geen licht tussen hetgeen de vice-premier vrijdag zei, en wat ik zeg. Wij zijn dan ook al bezig met de voorbereiding om na te gaan hoe het normatieve kader zou moeten zijn en hoe de praktijk zou moeten lopen. Dat is niet eenvoudig. Wij hebben politiek gesproken besloten om die voorbereiding in te zetten, omdat wij serieus rekening moeten houden met die omstandigheid.

Uw andere punt reflecteert aan de uitspraak: jungle van de arbeidsverhoudingen. Op een gegeven moment is het de vraag of je niet enige groei van groen moet prefereren boven de woestijn van de werkloosheid.

Vragen van het lid De Pater-van der Meer aan de minister van Justitie over **de gebrekkige controle door gemeenten met betrekking tot illegale prostitutie in bordelen met een vergunning**.

De **voorzitter**: Het vragenuur is over een minuut of drie, vier voorbij. Daarom wil ik mevrouw De Pater haar vragen laten stellen, de minister laten antwoorden en vervolgens alleen mevrouw De Pater en geen der andere leden eventuele aanvullende vragen laten stellen. Een uur is nu eenmaal een uur.

Mevrouw **De Pater-van der Meer** (CDA): Voorzitter. Een voorvorig kabinet heeft het bordeelverbod opgeheven en de vergunningverlening en -handhaving bij de gemeente neergelegd. Een van de doelen was bestrijding van criminele nevenactiviteiten bij prostitutie. Uit

de eerste evaluatie, waarvan wij het rapport vorig jaar hebben gehad, is gebleken dat er nog steeds nauwelijks greep is op allerlei criminele activiteiten en randverschijnselen rondom prostitutie. Vermoedelijk is er sprake van een vlucht richting de escortbranche die niet locatiegebonden is.

Er is weinig tot geen aandacht besteed aan de vergunningverlening in bedrijven, omdat de gemeenten daarmee nog volop bezig waren. Nu bereiken ons signalen dat niet kan worden uitgesloten dat in bordelen met vergunning slachtoffers van mensenhandel tewerkgesteld worden. Ik refereer aan een uitspraak van de nationaal rapporteur in het Journaal van vorige week donderdag. Ik leg de minister de volgende vragen voor.

Zijn deze signalen ook via justitie en/of politie bij het kabinet terechtgekomen? Heeft het kabinet vanwege deze mogelijke misstanden contact gehad met gemeenten over het niveau van handhaven en de wijze van controle?

Wat zijn de mogelijke sancties voor bordelen met een vergunning op het tewerkstellen van onvrijwillige prostituees die wellicht slachtoffer zijn van vrouwenhandel? Welke mogelijkheden ziet de minister om de gemeenten op hun verantwoordelijkheden te wijzen, mochten zij in gebreke blijven?

Minister **Donner**: Voorzitter. De aanwijzingen waarop de genoemde berichten berusten, hebben ons ook bereikt. Waar dit zich voordoet en hoe dit zich voordoet, is een tweede. Het is een onderdeel van het algemene punt dat op dit moment met de gemeenten wordt besproken, namelijk de ontwikkeling van het gemeentelijk prostitutiebeleid, het toezicht op en de handhaving van vergunningen op dat terrein. De Kamer weet dat ik na het vorige algemeen overleg daarover heb toegezegd om voor 1 juli te komen met een plan van aanpak voor de knelpunten die zich op dit terrein voordoen. Men is goed op koers met de werkzaamheden daaraan. Ik heb dan ook de verwachting dat ik de Kamer voor 1 juli kan inlichten. Dit aspect is er een onderdeel van.

Op de vraag wat de sancties zijn die ondernemers worden opgelegd die zich niet houden aan het

gemeentelijke beleid, kan ik zeggen dat er enerzijds de bestuursrechtelijke sancties zijn die voortvloeien uit het kader waarin de vergunning is verleend en anderzijds de strafrechtelijke sancties op grond van artikel 250a van het Wetboek van Strafrecht.

Mevrouw **De Pater-van der Meer** (CDA): Voorzitter. Ik heb ook gevraagd naar het mogelijke optreden richting de gemeenten waarin dit feilen kennelijk is aangetroffen.

Mijn vervolgvraag is of de minister ons na het overleg met de gemeenten kan informeren over het aantal gevallen waarin is gebleken dat er inderdaad slachtoffers van mensenhandel illegaal in bordelen werken, terwijl die een vergunning hadden. Wij kunnen die kennis dan bij onze beraadslaging betrekken.

Minister **Donner**: De handhaving maakt onderdeel uit van het gesprek dat momenteel met de gemeenten wordt gevoerd ten behoeve van de knelpuntennotitie. In deze notitie zal ik de Kamer hierover nader inlichten.

Op dit moment kan ik u niet zeggen om hoeveel concrete gevallen het gaat. In de aanbiedingsbrief bij de knelpuntennotitie zal ik aangeven of het mogelijk is om vast te stellen om hoeveel gevallen het gaat en, als dat mogelijk is, hoeveel gevallen het betreft.

De **voorzitter**: Omdat mevrouw Arib iets later dan mevrouw De Pater mondelinge vragen had aangekondigd over dit onderwerp, geef ik haar als enige het woord voor een aanvullende vraag.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. Vorige week is de politiemonitor over 2003 uitgelekt. Daaruit blijkt dat de aanpak van prostitutie en vrouwenhandel ernstig tekortschiet. Verder schijnt de heer Deetman, de voorzitter van de stuurgroep, een brief aan de minister te hebben gestuurd, waarin alarmerende signalen zijn opgenomen over de falende prioriteitenstelling van de overheid bij de aanpak van de mensenhandel. Verder wordt in deze brief geschreven dat de afstemming tussen de ministeries van VWS en Financiën te wensen overlaat. Is de minister bereid om op deze kritiek inhoudelijk in te gaan? Zal verder in de toegezegde notitie worden